

godt deraf, men — men hvorfor skal Kvinderne være syge og elendige, inden Samfundet gjør noget for dem? „Prevention is better than cure“ siger Englænderne. Hvorfor ikke heller hjælpe Kvinderne til saadanne Kaar i Livet, at de ikke blive saa syge og elendige?

Den nystiftede „Dansk Forening for Handels- og Kontorbetjente“ optager saavel kvindelige som mandlige Medlemmer. Dette er saa meget glædeligere, som der ved det forberedende Møde hævdede sig Stemmer for, at man burde sge den overhaandtagende Benyttelse af kvindelig Hjælp paa Handels- og Kontorstandens Arbejdsfelt indskrænket. Mod en saa „umenneskelig“ Fremgangsmaade udtalte bl. a. Hr. Fuldmægtig Christensen sig skarpt, og denne er nu valgt til Foreningens Formand. Vi haaber, at de kvindelige Handels- og Kontorbetjente i stort Maal vil benytte sig af den her tilbudte Lejlighed til Sammenslutning med deres mandlige Kolleger til Værn for fælles Interesser; — naturligvis vil det høje Medlemsbidrag — 75 Øre maanedlig — skræmme mange af de slet lønnede Kvinder; men forhaabentlig vil de dog se sig i Stand til at afse denne forholdsvis betydelige Sum for Fremtidsudsigternes Skyld.

Mrs. Leawitt fra Boston, Udsending fra World's Women Christian Temperance Union, talte den 17de ds. i Good-Templar Lokalet i Ole Suhrsgade for en lille Forsamling af den danske Afdelings Medlemmer. Det var en mærkelig Fortælling, denne aldrende Kvinde havde at meddele. I syv Aar havde hun rejst om i Verden og talt for Afhold fra berusende Drikke og for en højere Moral det hele; 192 Gange havde hun talt med Tolk, i 38 forskellige Sprog var hendes Ord blevet gjengivet. Først i Efteraaret 1892 var det hendes Plan at vende tilbage til Amerika. Fru Elisabeth Selmer, Formaud for den danske Afdeling af Verdenskvindeforeningen, ledede Mødet og gjorde — udmærket — Tjeneste som Tolk.

Dansk Kvindesamfund har, som det vil ses af omstaaende Program for Mødet d. 4. August, formaaet Mrs. Leawitt til her at meddele nogle af sine Erfaringer fra sit Ophold i Indien.

Fra Dagbladene. I Mgbl. for den 22de Juni findes en interessant lille Artikel af Skuespillerinde Fru Agnes Gjörling om det danske Sprogs Udtale.

Pastor Ussings Foredrag om Tarvelighed og Ærbarhed i Klædedragt, der var optaget i „Kvinden og Samf.“s Februarhæfte, har vakt Opmærksomhed adskillige Steder, bl. a. i Finland, hvis svenske Kvindeblad, „Hemmet og Samhället“, bringer et udførligt Referat af det.

Norge. Et stort Fremskridt kan vi melde om denne Gang. Norge har hidtil ikke haft nogen egenlig offentlig Lærerindeexamen. Da nu Seminarievæsenet i det hele skulde omordnes, blev der nedsat en kgl. Kommission desangaaende, og dens Forslag er nu vedtaget af Stortinget. „Med ét Slag er ved denne Lov Mænd og Kvinder paa dette Felt blevne ligestillede“, skriver Nylænde. Der skal oprettes flere Seminarier og ikke blot skal Kravene og Prøverne være ens for Kvinder og Mænd, men Undervisningen skal være fælles. Ved alle Seminarier, hvor der er kvindelige Elever, (enten udelukkende, eller sammen med mandlige) skal mindst én Lærerinde ansættes. Altsaa: voxne Mænd kunne blive underviste af Kvinder! Det er ikke underligt, at der er stor Glæde blandt de norske Lærere over denne ubetingede Anerkjendelse. De har savnet den længe; modsat her i Landet har i Norge Seminaristernes Uddannelse altid været anset for bedre end Lærerindernes.

I Stavanger, hvor Skrædderhaandværket næsten udelukkende drives af Kvinder, har nylig 30 til 40 Skrædderpiger gjort Fordring paa højere Løn og kortere Arbejdstid, hvilket er indrømmet dem, saa Skrue er undgaet. („Nylænde“).

Fyrstikarbederskernes Forening holdt den 16de Maj Fest og Faneindvielse. Mange Kvinder af andre Samfundsklasser havde givet Møde; Fru Ullmann fødtk Dunker holdt Festtalen, og fra Bjørnson ind-